

Harmonogram Ars poetica 2024 (27. 7. – 4. 8.)

změna programu vyhrazena

datum / básník dne	večerní host od 19:00 (není-li uvedeno jinak)
27. 7. – sobota (příjezd)	Vladimír Drábek a jeho hosté z Art Brut Praha – poutník, sportovec, milovník umění, politik, manažer, a především iniciátor kulturního a sportovního dění. Založil spolek Altán art, který provozuje unikátní výtvarný Ateliér radostné tvorby a Kulturně komunitní centrum ART na Letné. Každý rok organizuje a absolvuje pěší pouť do italského města Orvieto a po stopách Karla Hynka Máchy Pouť krkonošskou z Prahy na Sněžku.
28. 7. – neděle / Jan Frolík	Miroslav Olšovský – básník, prozaik, rusista a komparatista. Vydal <i>Záznamy prázdnot</i> (2006; autorský výběr z básní 1990–2003), <i>Průvodce krajinou</i> (2011), <i>Knihu záznamů a prázdnot</i> (2017), <i>Tahiti v hlavě</i> (2019), prózu <i>Líčení</i> (2012) a esej <i>Anarchie a evidence</i> (2020), který pojednává o psaní a aspektech vidění v tvorbě Witolda Gombrowicze, Vladimira Nabokova a dalších spisovatelů. Podílel se na vydání a překladu antologie literární a filozofické tvorby „činarů“ <i>Ten, který vyšel z domu...</i> (2003). Edičně připravil výběr z básníka Igora Cholina <i>Nikdo z vás nezná Cholina</i> (2012). Básně a eseje o literatuře publikoval v A2, Pěší zóně, Souvislostech či Světě literatury. Pracuje ve Slovanském ústavu AV ČR.
29. 7. – pondělí / Miroslav Olšovský	Tereza Nováková a Artbiom – kurátorka, producentka a teoretička umění v souvislosti s veřejným prostorem, ekologií či urbanismem. Spolupracuje s platformami Artbiom a Public Space Lab, jejichž hlavní náplní je práce s uměním a ekologií, veřejným prostorem a dočasnými uměleckými intervencemi. Obě platformy zveřejňují a popularizují témata, a zároveň otevírají diskuse odborné a široké veřejnosti prostřednictvím zveřejňování informací v databázi, organizováním výstav, programů či performancí nebo vydáváním umělecko-urbanistické revue Situace.
30. 7. – úterý / Jaromír Typl	Petr Onufer – anglista a bohemistika. V nakladatelství Argo vede edici angloamerických autorů (AAA), edici angloamerických básníků (AAB) a literárněkritickou edici Specula. Vyučoval na anglistice v Praze a v Českých Budějovicích. Texty o literatuře publikuje v Revolver Revue, Souvislostech a dalších časopisech. Soustavně působí jako překladatel – z angličtiny převedl například díla Josepha Conrada, T. S. Eliota, Williama Faulknera,

	<p>Jacka Kerouaca, Dona DeLilla, Michaela Chabona, Richarda Wilbura, Wolfganga Isera či Terryho Eagletona. Je editorem prvního českého výboru z americké literární kritiky <i>Před potopou. Kapitoly z americké literární kritiky 1930–1970</i>. V roce 2018 vydal v nakladatelství Karolinum knihu <i>Obtížná balanc – Ke kánonu anglofonních literatur v českém kontextu</i>.</p> <p>Edita Onuferová – vystudovala bohemistiku na FF UK; od r. 2007 je tajemnicí, manažerkou a od r. 2012 redaktorkou <i>Revolver Revue</i>. Pro edici <i>Speculum</i> nakladatelství Plus připravila a doslovem doprovodila výbor z díla Aloyse Skoumala (<i>Pěšinka pro podivíny</i>, 2011); externě spolupracuje s několika nakladatelstvími. Edičně se spolupodílela na publikacích <i>Magorova konference. K dílu I. M. Jirouse</i> (2014); <i>Jan Lopatka 1940–1993</i> (2017); <i>RR rozhovory</i> (2017).</p> <p>Martin Pokorný – filosof a anglista, studoval na FF UK a na University of Pennsylvania srovnávací literaturu. Je autorem knih <i>Způsoby četby</i> (2002), <i>Odezvy a znaky: Homér, Dante a Joyceův Odysseus</i> (2008) a <i>Řeč: příspěvek k situační fenomenologii</i> (2013). Přeložil mj. <i>Vlny</i> Virginie Woolfové či <i>U ptáků plavavých</i> Flanna O'Briena. Kromě beletrie překládá populárně-naučnou literaturu a odborné texty převážně z oboru filosofie, politologie a literární vědy (<i>Krycí stezka a Návrat do Lvova</i> Philippa Sandse, <i>Uspořádání světa</i> Henryho Kissingera či rozhovor Timothyho Snydera s Tonym Judtem <i>Intelektuál ve dvacátém století</i> ad.). Dlouhodobě spolupracuje s nakladatelstvími PROSTOR, Odeon, Karolinum či Rubato.</p>
<p>31. 7. – středa / Jiří Červenka</p>	<p>Anna Kareninová – překladatelka, autorka rozhlasových literárních pořadů, článků a doslovů, zabývá se rovněž filmovými překlady. Je nositelkou ceny Magnesia Litera 2003 za překlad knihy Louise-Ferdinanda Céline Klauin's band a ceny francouzského velvyslanectví za přínos ke zpřístupnění francouzské literatury v Čechách nebo dabingové ceny za překlad a úpravu dialogů. V roce 2011 vydala knihu <i>Céline v Čechách</i>. Byla redaktorkou a nakonec šéfredaktorkou nakladatelství Odeon (1984–1994), 1991–1996 šéfredaktorkou revue <i>Světová literatura</i>, 1995–1996 šéfredaktorkou nakladatelství Český spisovatel. Jako překladatelka vynikla v próze především díky překladům románů Louise-Ferdinanda Céline, v poezii díky překladům Ezry Pounda. Kromě knižních překladů, které doprovodila vlastními doslovy a komentáři (Marguerite Durasová, Guillaume Apollinaire, Nathalie Sarrautová, Tommaso Landolfi, René Char, Tom Stoppard, Michel de</p>

	<p>Ghelderode, Louis-Ferdinand Céline, Ezra Pound), je překladatelkou a autorkou dialogů a podtitulků více než tří set filmů, vytvořila filmové překlady ke snímkům významných světových režisérů včetně Federica Felliniho, Petera Greenawaye a Françoise Truffauta. Vytvořila i české verze operních libret. Zabývá se i dramaturgií a výukou literárních filmových překladů.</p> <p>Petr Michal – vystudoval režii dokumentárního filmu na FAMU. Následně pracoval jako dokumentarista a stříhač pro Paměť národa. Mezi jeho režijní počiny patří studentské dokumentární filmy <i>Mikrotron</i> (2019), <i>Osudy dobrého anarchisty Igora ve vazbě</i> (2017) a <i>Jan Švankmajer</i> (2018). V roce 2022 režíroval svůj první celovečerní dokument o Anně Kareninové <i>Je nalezena tím, kdo hledá</i> (2022). Tento snímek získal ocenění za nejlepší kameru v sekci Česká radost na MFDF Ji.hlava 2022.</p>
<p>1. 8. – čtvrtek / Karel Jan Čapek</p>	<p>Julie Goetzková (Zhilee) – herečka a hudebnice. Po škole (JAMU, Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna im. Ludwika Solskiego w Krakowie) byla rok v angažmá v Divadle Radost, od té doby je na volné noze. Hostovala např. v brněnské Redutě, HaDivadle, pražském Rubínu, MeetFactory, Alfrédu ve dvoře nebo na Nové scéně Národního divadla. Stála u zrodu experimentálního souboru D'épog, spolupracuje s divadelní platformou Kartel, jako klavíristka a violistka je členkou kapel Cirkus Cermaque, Chytej ušima a Chantet. Ve hře Poe: Magický příběh vyprávěný tělem ztvárnila roli mladého E. A. Poea. Jako hudebnice a autorka se projevuje svébytným stylem, ve kterém se snoubí polština, angličtina, čeština a vrstvení loopovaných viol.</p>
<p>2. 8. – pátek / Šárka Smazalová</p>	<p>Jiří Adámek – po řadě experimentálních projektů loutkových (adaptace hry Federica Garcíi Lorcy V zahradě jsou s láskou svou Don Perlimplin s Belisou či Vetřelec pro jednu herečku a loutku životní velikosti) a projektů site-specific (Latimerie v bývalé kanalizační čistírně v Praze-Bubenči) vyvinul originální typ hudebního divadla, ve kterém mísí hudebně komponovanou strukturu, stylizované herectví a zvláštní přístup k jazyku (fragmentarizaci či rytimizaci slov, hru s poloabstraktními shluky slabik a hlásek). Svůj specifický přístup k divadlu rozvíjí s divadelní skupinou Boca loca Lab, kterou založil v roce 2007. U svých hudebně-divadelních projektů působí nejen jako režisér, ale i autor libreta, popřípadě hudby. Má za sebou několik stáží ve Francii, je výrazně ovlivněn francouzským postmoderním théâtre musical. Získal různá ocenění. Festivalem Next Wave 2007 byl jmenován</p>

	<p>Osobností roku v oblasti alternativního divadla za hudebně-scénické kompozice a jejich teoretickou reflexi. Divadlu typu théâtre musical se teoreticky věnuje především ve své doktorské práci <i>Théâtre musical / Divadlo poutané hudbou</i> (NAMU, 2011). Je pedagogem DAMU. Píše analytické články o současném divadle (časopis <i>Svět a divadlo</i>) a věnuje se také radioakustice.</p> <p>Lukáš Jiříčka – divadelní dramaturg, režisér radioartových projektů, tvůrce galerijních instalací či filmů a publicista (<i>A2, HIS Voice, Respekt, Hospodářské noviny</i>). Studoval komparatistiku na FF UK a vystudoval dramaturgii na DAMU, kde také absolvoval doktorské studium. V rámci svého studia byl na stážích na PWST v Krakově, a také na Institut für Angewandte Theaterwissenschaft v Giessenu. Je jedním z dramaturgů festivalu „jiné“ hudby Stimul. Působí jako editor a překladatel z polštiny. Spolupracoval s režiséry Petrou Tejnorovou, Matyášem Dlabem a Magdou Stojowskou, choreografickým duem VerTeDance či souborem 420PEOPLE ad. Na svých rozhlasových kompozicích – převážně pro Český rozhlas – spolupracoval se skladateli Matějem Kratochvílem, Michalem Ratajem, Krzysztofem Topolským, Robertem Piotrowiczem, Paulem Wirkuse či s tvůrci experimentálních filmů Martinem Ježkem a Tomášem Procházkou. Kromě své rozhlasové a galerijní tvorby vytváří společně s Martinem Ježkem (<i>Jak se dělá počasí, Hra na ohradu</i>) a Petrem Šprinclem (<i>Morava, krásná země</i>) experimentální filmy. Pedagogicky působí na FAMU a DAMU.</p>
<p>3. 8. – sobota / Vladimíra Čerepková</p>	<p>Program vyvrcholí celodenními aktivitami směřujícími k noční Slavnosti světél – audiovizuální komponované performanci.</p>
<p>4. 8. – neděle</p>	<p>Ohlédnutí za AP a společné rozloučení (vyklizení místa konání ve 13 hodin)</p>